

[Pia Christmas-Møller]

heden som et ganske alvorligt problem, og at vi må bruge alle kræfter for at få en ordentlig og gedigen løsning på det, men hvis hr. Nyrup Rasmussen gerne vil ud i en lille taleksercits, kan vi da godt tage den; det skal ikke være det, det kommer an på.

Ledigheden i 1982 lå på 9,8 pct., i 1990 lå den på 9,6 pct., tallet for 1983 var 10,5 pct., og i 1991 ser det ud til at blive 10,5 pct. Kan vi ikke, hr. Nyrup Rasmussen, blive enige om, at det er nogenlunde samme niveau? Det synes jeg godt vi kunne.

Med hensyn til udviklingen i den private sektor og beskæftigelsessituationen i 1982 og i årene forud og med hensyn til den øjeblikkelige er det altså et faktum, at i perioden 1979-1982 blev den private beskæftigelse reduceret med 124.000 arbejdspladser, dvs. årligt med 31.000. I perioden 1983-1990 har vi fået 128.000 flere arbejdspladser i den private sektor, og det svarer til et gennemsnit på omkring 16.000 årligt.

Det er måske meget befordrende for debatten, at vi har disse tal for øje. Vi underkender ikke de seneste udviklingstendenser og deres alvor, men jeg vil godt over for fru Grete Schødt's understrege virkningen af en aktive-rende indsats. Vi har fået tallene for effekten af vores ungdomsydelsesordning, og det viser sig, at ledigheden blandt ikkeforsikrede unge i alderen 16-20 år er faldet med 38 pct. som følge af ungdomsydelsesordningen. Jeg mener, at det taler for sig selv. Det er den vej, vi skal videre ad.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg er helt enig med hr. Arne Melchior i, at den megen diskussion om forskellige talstørrelser måske ikke er det, vi behøver at bruge mest tid på, men jeg skal naturligvis svare på spørgsmålet.

Antallet af arbejdspladser er i tiåret fra 1980 til 1990 vokset med omkring 150.000 i den private sektor. Vi plejer at dele større og mindre virksomheder op således, at vi siger, at de store virksomheder er dem med over 500 ansatte, og de har altså øget beskæftigelsen med 2 pct. i den periode, hvorimod virksomhederne med under 500 ansatte, altså de mindre og mellemstore, har øget deres beskæftigelse med 10 pct.

I øvrigt er jeg også enig med hr. Arne Melchior i – og jeg håber da ikke, at jeg nogen sinde er kommet til at give udtryk for det modsatte – at vi selvfølgelig skal være meget opmærksomme på ikke at håne de store virksomheder; det kunne vi under ingen omstændigheder drømme om. Vi er da enige i, at det er dem, der trækker det tunge læs, og dem, der har kapacitet til at gå ud på de nye, spændende markeder, men det er altså en kendsgerning, jeg tror vi kan være enige om, at meget af dynamikken, fornyelsen, skabelsen af nye ting ligger i de mindre og mellemstore virksomheder, hvor kreativiteten måske har større mulighed for at blomstre, og det synes jeg er et sundhedstegn for dansk økonomi.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Fru Pia Christmas-Møller! Det, der kaldte mig herop første gang, var tendensen til, også i den tale, der blev holdt af fru Pia Christmas-Møller, altid at sammenligne med situationer, der ligger 10 år tilbage, og bygge en politisk argumentation op gående på, at vi så nok er bedre end dem, der var dengang. Det fører ingen steder hen, for sammenhængen er vidt forskellig.

Tag nu f.eks. den taldokumentation, der lige blev leveret. Hvorfor skal vi plages af tal for, hvad udviklingen har medført af beskæftigelse fra 1983 til 1990, fru Pia Christmas-Møller, når det mere rimelige billede ville være at dele det op efter konjunktursvingningerne, så fru Pia Christmas-Møller kunne fortælle os – og det er det, der er det centrale – hvordan udviklingen var fra 1983 til 1986, hvor det gik fremad, og fra 1986 til 1990, hvor vi har tabt i tusindvis af arbejdspladser? Gennemsnitstal giver ikke et ordentligt billede, og de er i øvrigt ikke noget særlig godt grundlag for politikere til at træffe beslutninger på, fru Pia Christmas-Møller.

Jeg synes også, det er trist, at man her leverer de procenttal fra 1982 til 1990, som passer bedst i ens kram. Nu fik vi serveret nogle årsgennemsnitstal, som tilsyneladende skulle dokumentere, at det var værre dengang end nu, men sandheden er, at procenttallet for de ledige i august 1982 var på 9,4 og i september 1991 på 10,8.

Fru Pia Christmas-Møller! Jeg vil ikke konkludere, at den nuværende regering nødven-